

DOLCKÝ OBČASNÍK VYDÁVÁ OÚ DOLCE

č. 2 květen 2008

Čeká nás
Plno alergie z pylu
Dovolená

Zpráva ze zasedání zastupitelstva naší obce

Na veřejném zasedání zastupitelstva obce, které se konalo 9. dubna 2008, se sešlo více zastupitelů než občanů naší obce, pro které bylo zasedání určeno. Mrzí mě, že občané nemají zájem o dění v naší obci a nepřednesou své připomínky, co by se mohlo nebo mělo v obci realizovat a vylepšit. Takhle to vypadá, že jsou všichni se vším spokojeni a že zastupitelstvo dělá svoji práci velmi dobře. V lednu 2008 jsme požádali o dotaci z Programu stabilizace a obnovy venkova na rekonstrukci veřejného rozhlasu pro Obec Dolce a osadu Štíhlov. Požadovali jsme částku ve výši 180.000,- Kč. Vyhověno nám bylo jen částečně. Krajský úřad nám přidělil finanční dotaci ve výši 100.000,- Kč. Celkové náklady na rekonstrukci bezdrátového rozhlasu činí 272.000,- Kč. Smlouvu na realizaci celé akce jsme podepsali s firmou SOVT-RADIO spol. s r.o., Vodňany. Dále jsme nechali zpracovat projekt na plošnou opravu místní komunikace od čp. 32 (p. Nový) k čp. 70 (p. Kanta). Výsledná cena činí 1.350.000,- Kč. Na podzim tohoto roku bude vyhlášen dotační program pro obce do 500 obyvatel. Pokusíme se z tohoto programu získat peníze přes společnost CTS corporation s.r.o., která se dotacemi zabývá. Dotace by činila 90% z celkové částky a 10% z našeho rozpočtu + poplatek společnosti za zprostředkování dotace. Upozorňuji poplatníky daně z nemovitosti, že od 1. 1. 2008 vstoupila v platnost novela zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, kterou se stanoví nejnižší koeficient pro stavební pozemky a stavby 1,0 v obcích do 1 000 obyvatel. V roce 2007 byl koeficient v naší obci 0,3. V měsíci dubnu 2008 jsme objednali od společnosti ASEKOL „sběrný box“, který je určen pro sběr vyřazených drobných elektrospotřebičů jako jsou např. kalkulačky, telefony, walkmanky, discmanky, MP3 přehrávače, drobná počítačová vybavení, feny, varné konvice apod., které často končí ve směsném komunálním odpadu. Sběrný box bude umístěn v budově obecního úřadu a nefunkční zařízení se bude odevzdávat v kanceláři OÚ. Dodání boxu je zdarma, odvoz a recyklace elektrozařízení je též zdarma. I letos proběhnou mobilní svozy nebezpečného odpadu. První termín je plánován mezi 14. 5. – 25. 5. a druhý termín mezi 15. 10. – 26.10. Přesný den svozu bude včas oznámen. Chtěl bych vás požádat, abyste na určené místo odkládali jenom odpad, který bude určen ke svozu. Loni firma odvezla sice všechny odpad, ale ten, který nebyl určen ke sběru přefakturovala na obec a obec ho musela uhradit. Pokud se toto bude opakovat a zjištěn viník, budeme fakturovanou částku vymáhat na něm. Na začátku roku 2008 se malovala budova obecního úřadu. Mimo knihovny byly vymalovány všechny prostory OÚ, v kanceláři účetní byl vyměněn značně poškozený koberec. Veškeré práce včetně úklidu provedl Petr Louda. Ještě je plánovaný nátěr oken a dveří a vymalování přístřešku na hřišti. Cena stříkačky pro SDH Dolce byla předběžně odhadnuta na 105.000,- Kč. Obec zaplatí částku 70.000,- Kč schválenou rozpočtem. Stříkačka bude zapsána do majetku obce, rozdíl do pořizovací ceny bude vyrovnán z prostředků SDH. Dne 29. 3. 2008 se uskutečnilo v zasedací místnosti OÚ setkání seniorů. K tanci a poslechu hrála skupina Orient pod vedením Ládi Boříka. Myslím si, že se večírek vydařil a nikdo nelitoval účasti na tomto posezení. Dále plánujeme cyklovýjíždku na Radyni se zastávkou na zámku Nebílovy a Dětský den za spolupráce žen a hasičů.

Zastupitelstvo obce stále žádá občany, aby své nemovitosti napojili na odběrná místa alespoň plynovými sporáky. V současné době má obec napojeno 45 přípojek ze 110 vybudovaných, což představuje 41% aktivních přípojek. Svazek obcí má vybudováno 858 přípojek a z toho je 218 aktivních, což představuje 25,4% a znamená to, že stále vracíme 50% dotace. Přeji všem čtenářům občasníku v následujících měsících krásné počasí a hlavně pohodu do života.

starosta obce

St. Ziegler

Myšlenka dne

Jsou věci kolem nás, které my starší mnohdy těžko chápeme. Řeklo by se, že člověk ke stáří má různé příznaky, které vyúsťují k pomalejšímu vnímání, chápání nových technologií a přicházejícímu pokroku doby. Poslední dobou a zvláště nyní v tomto roce převažuje nechápání různých nařízení a „nezbytných“ opatření našich zákonodárců. Tomuto však přestává rozumět nejen starší generace, ale i ostatní vrstvy obyvatelstva. Vzhledem k zodpovědnosti vydávání tohoto Občasníku jsem často v kontaktu s představiteli obce, kde získávám některé informace týkající se činnosti zastupitelstva potřebné k vydávání těchto „novin“. Proto zpráva v novém nařízení týkající se neuvolněných členů zastupitelstev mě vyprovokovala k napsání těchto řádek. V letošním roce přišlo nařízení, že i tito neuvolnění zastupitelé jsou povinni z peněz, které za tuto funkci pobírají, platit zdravotní pojištění. Většina těchto zastupitelů jsou v produktivním věku, takže za ně zdravotní pojištění platí již jejich zaměstnavatel. Proč tedy platit státu 2x. Pracoval jsem v místní samosprávě 12 let, kde jsem za tuto funkci pobíral určitý obnos peněz, který byl dle zákona zdaňován. Řeklo by se, že jsem si tímto vylepšil částku pro výpočet důchodu, ale opak je pravdou. Neuvolnění zastupitelé podle zákona neberou plat, ale odměnu, která nemá vliv na tento výpočet. Proto je mi divné, že ale na placení zdravotního pojištění to vliv má.

Ma

Květnové dny 1945

Je tomu již 63 let, kdy 6. května 1945 skončila v našem kraji 2. světová válka. Naši osvoboditelé, příslušníci 38. kavalerie 3. americké armády přijeli do Přeštic tento den odpoledne od Skočic. Ale již v prvních květnových dnech začali občané Přeštic zajišťovat národní majetek a odzbrojovat posádku německé armády na sokolovně, sladovně a v hostinci u Mašků. Ve městě se objevili němečtí polní četníci a kategoricky žádali zavedení pořádku ve městě a zároveň odevzdání zbraní. Nastala kritická situace před budovou hejtmanství, kdy čeští četníci stáli s nabitými samopaly proti četníkům německým. Velký dav přeštických občanů spolu s nově vzniklým revolučním výborem, který se soustředil před hejtmanstvím, podporoval české četníky a odmítal přijmout podmínky Němců. Když Němci viděli spontánní odpor davu, přistoupili na kompromis. Navrhovali, aby pořádkovou službu ve městě vykonávali dva němečtí vojáci a jeden civilní občan města. Ani k této verzi nedošlo a němečtí četníci odjeli s pohružkou, že Přeštic budou druhý den srovnány se zemí. Vojáci, kteří Přeštic osvobodili, byli počátkem června nahrazeni jednotkami Rangerů. Byly to jednotky složené většinou z Němců žijících v USA. 18. května projela Přešticemi od Plzně naše zahraniční brigáda, která se ve městě zdržela krátce a pokračovala směrem na Klatovy. 2. června 1945 byla první schůze MNV Přeštic, na které byl zvolen prvním poválečným předsedou JUDr. V. Stehlík. Ve dnech 5. a 6. června 1945 byla vykopána socha T. G. Masaryka a 16. června 1945 postavena na své původní místo na náměstí. Socha byla uložena po dobu války na zahradě u pana Bakuleho.

Ma

V.ročník setkání starostek, místostarostek a tajemnic Plzeňského kraje

Dne 11. a 12. dubna 2008 se již konal V. ročník setkání starostek, místostarostek a tajemnic Plzeňského kraje. Letos jsem se zúčastnila i já, jako zástupkyně Obce Dolce. Byla jsem velice potěšena milou a přátelskou atmosférou. Pátek jsme strávily v Manětíně, kde jsme byly přijaty starostou v obřadní síni a mimo jiné si prohlédly i zámek. Manětín a jeho okolí je moc krásné, hlavně množstvím soch. Sobotu jsme prožily v Melchierově Huti. Schůzka byla samozřejmě také pracovní. Setkaly jsme se i s politiky Plzeňského kraje, Senátu a ministerstva vnitra. Mezi sebou jsme se podělily o zkušenosti ze své práce. Hlavně se probíraly otázky kolem dotací, odpadů či vyhlášky o volném pohybu zvířat. Je velice potěšující, když slyšíte reakce na problémy, které se řeší i v naší obci. Hlavním námětem letošního setkání byla hipoturistika. Přijel nás navštívit a seznámit se záměrem vytvoření turistických tras pro jezdce a koně předseda představenstva Klubu hipoturistiky J. Král. Jde především o to, zmapovat a zajistit schůdné cesty vhodné pro koně. Také je nutné vytvořit stanice, kde by se dalo přespát a zároveň by zde byly potřebné služby pro koně. Hipostezky už fungují například v jižních Čechách a jsou zpracované do velmi přehledné mapy. Setkání bylo poučné i zábavné, na tom má největší podíl starostka Horní Bělé pí. Anna Peřinová. Tímto jí také děkuji. Myslím si, že i taková neformální setkání jsou užitečná.

Jitka Vašáková

Jak se v naší obci dříve žilo

Naše obec se začala elektrifikovat až v průběhu roku 1942. Tuto skutečnost těžko mladší generace našich občanů pochopí, že nebylo rádio ani televize. Svítilo se petrolejovou lampou, přesto se naši občané dokázali bavit a být veselí i bez rádia a televizních seriálů. V 30. letech minulého století byla hluboká hospodářská krize, všeobecná bída a nouze o zaměstnání. Podle dochovaných zápisů Obecní kroniky je v roce 1933 psáno: „Občané Dolčtí i přes velkou krizi žijí vesele, což dokazuje následující kulturní činnost v naší obci. V roce 1932 byl uspořádán 1 maškarní ples, 5 tanečních zábav v hostinci „U Valdeka“ a 4 taneční zábavy v hostinci „U Jelena“. Rovněž v tomto roce bylo sehráno 1 divadlo „Jan Výrava“ na louce za dvorem (nynější hřiště „Za Párníkem“). Ani v roce 1933 se v této kulturní činnosti nepolevilo. Byl pořádán 1 hasičský ples, 1 maškarní ples, 1 rekrútská zábava, o pouti na sv. Annu bylo sehráno divadlo „Černí kyrysníci“ a večer taneční zábava. Narozeniny T. G. Masaryka uctěny akademií a přednáškou, 28. října byla na toto výročí uskutečněna přednáška a pak ještě 2 taneční zábavy. Všechny shora uvedené akce byly v hostinci „U Valdeka“. Ani Bultas čp. 4, majitel hostince „U Jelena“, nezůstal stranou, neboť tam byly uskutečněny v tomto roce 2 taneční zábavy“. Z tohoto krátkého výčtu je patrné, že naši občané se dokázali bavit a tím aspoň nakrátko zapomenout na strasti všedních dnů. Dnes my po 75 letech se této velké kulturní činnosti s úctou obdivujeme a přiznáváme, že bychom to v dnešní době asi nedokázali ani zorganizovat a uskutečnit už vůbec ne.

Ma

Něco ze starých pamětí

Po dlouhá desetiletí se majitelé chalup v naší obci měnili, ale převážná část těchto jmen zůstala stejná do dnešních dnů. Některá tehdejší jména občanů se vryla do paměti našich starousedlíků tak, že se používají ještě v dnešní době. Jsou to jména zvaná „po chalupě“. Jak to tedy bylo? V roce 1924 při parcelaci panského dvora zakoupil František Kšír část panského bytu čp. 1 (bývalou ratejnu) za cenu ve výši 9.500,- Kč. Přezdívka po chalupě „U Kšírů“. Dnešní majitel je Jiří Kučera. Rovněž v tomto roce odkoupil dům čp. 2, bývalý byt šafáře, Vojtěch Tolar za 19.050,- Kč. Později tento dům koupil hajný Šustr, jehož dcera se provdala za Josefa Boučka, který pak dům prodal dnešnímu majiteli. Přezdívka po chalupě se nedochovala. Dnešní majitel je Václav Duchek. Dům čp. 3 vlastnil nejstarší rod v naší obci

– rod Hrdličků. Podle starých pamětí tento dům postavil dřívější majitel místního velkostatku. V té době nesl přezdívku „U Kalíků“. Dcera posledního majitele tohoto rodu se vdala za Matěje Bradu, zedníka a cestáře z Kucín. Poslední přezdívka „U Cestařů“. Dnes je dům využíván jako rekreační, majitel je Josef Záhořík. Dům čp. 4 vlastnil jako poslední z rodu Bultasů František, který provozoval do padesátých let minulého století hostinec „U Jelena“. V 60 a 70 letech minulého století byla v tomto domě zřízena prodejna smíšeného zboží. Dnes je dům využíván k rekreaci a jeho majitelkou je ing. Brejchová. Přezdívka po chalupě přetrvává „U Šenkýřů“. Dům čp. 5 stával uprostřed Kumferojc zahrady blíže k potoku a říkalo se tam „U Kotků“. Tato stará chaloupka je „kolébkou“ všech Bultasů, kteří se dělili na dvě větve, neboť měli jinou matku. Kdy byla tato chalupa zbourána mi není známo. Nová chalupa čp. 5 nese přezdívku „U Kumferů“, kterou převzala ze staré chalupy „U Kotků“. Dnešní majitel je Miroslav Fröhlich. Dům čp. 6 měl v průběhu několika desetiletí několik majitelů. Původní majitel se jmenoval Vychr, jeho schovanka se provdala za Jana Svobodu z Vlčí. Tito manželé prodali tento dům manželům Hrabětovým z Újezdce. Za těchto majitelů dům vyhořel. Nutno podotknout, že tento starý domek stál podél silnice. Pak byl postaven do dnešní podoby, kam se přizpůsobil Václav Macháček z Horšic. Za krátký čas byl domek prodán Josefu a Růženě Fořtovým. Josef Fořt byl majitelem domu čp. 23, který bezplatně přenechal vdově Terezii Hrabětové, tchyni Václava Macháčka, která měla váznoucí služebnost až do smrti na polovině domku čp. 6, který Josef Fořt kupoval. Fořt byl válečný invalida, který v 1. světové válce přišel o obě nohy. Byla mu přiznána trafik. Do tohoto domu se přizpůsobil Tomáš Sladký. Po chalupě se říkalo „U Šulů“, někdy i „V Trafice“. Dnešní majitelé jsou manželé Vašákovi. Dům čp. 7 vlastnil rod Nováků. Poslední majitel byl Jan Novák, jehož dcera se provdala za Martina Beneše, čp. 36. Tímto rod Nováků v čp. 7 vymřel a usadil se tam rod Benešů, který rovněž v druhé polovině minulého století v tomto čísle popisném vymřel bez přímého dědice. Dům zdědil synovec Stanislav Bořík (dnešní majitel). Jméno po chalupě „U Bečvářů“. Druhá větev Nováků vlastnila dům čp. 21, kde se říkalo po chalupě „U Štenglů“. Domek stával v zahradě proti čp. 51 (Vránek). Poslední majitel byl František Novák, který byl svobodný a odkázal domek synovci Josefu Novákovi, který byl finančním strážmistrem na Slovensku. Později byl domek zbourán a postaven nový podél cesty, čp. 83. Číslo 21 bylo přiděleno lesnímu Majerovi. Dům čp. 8 je bývalá hájovna na Štíhlově. Posledním majitelem byl Luděk Hajžman, který tuto nemovitost v roce 2007 prodal ing. Markétě Peštové. Dům je prozatím využíván k rekreaci. Dům čp. 9 vlastnil rod Hodanů. Bývala tam kovárna, neboť dva synové byli kováři. Po chalupě se začalo říkat „U Kovářů“. Dnešní majitel je ing. Sankot, který používá dům k rekreaci. V čp. 10 bývala stará hospoda a krám. Majitelem byl František Klasna. V tomto domě bylo v nájmu několik rodin (Dvořák, Janota, Zahálka, Kasl, Brada). Dům koupil Jurenka, který ho prodal dnešnímu majiteli panu Václavu Blackému. Po chalupě se říkalo „Ve Staré Valdekovně“. Vlastníkem domu čp. 11 byla rodina Josefa Beneše. Bratr tohoto Beneše Václav postavil v roce 1924 dům v hořejší části obce – čp. 71. Vžitě jméno po chalupě „U Havlů“. Tento rod dříve vlastnil dům čp. 54, který koupil Jaroslav Šiling. V roce 1930 koupil dům čp. 54 od Jaroslava Šilinga František Janeček a v roce 1939 dům koupil Emanuel Měsíček ze Stropčic. Jaroslav Šiling v tomto roce koupil dům čp. 13 od Jana Plase za cenu 35.000,- Kč. Dříve tento dům měl přezdívku po chalupě „U Ziků“. Na dvoře čp. 13 stával starý doškami pokrytý sroubek se sklepem, ve kterém byla studánka. V dobách, kdy ještě nebyly obecní studny, chodili do této studánky pro vodu z čp. 29, 27, 30, 25, 47, 47, 24. Na nátlak nového majitele čp. 13 Jaroslava Šilinga byl v roce 1931 zhotoven nový železobetonový most přes potok. Starý dřevěný most byl postaven při regulaci Kucínského potoka a tímto mostem regulace končila. Náklady na postavení nového mostu ve výši 1.200,- Kč hradil Jaroslav Šiling a obec přispěla obnosem 370,- Kč. Dnešní majitel čp. 13 je Ladislav Szikszay. Domek čp. 12 koupil v roce 1924 Jan Fořt, který tento domek v roce 1930 prodal manželům Roubalovým. Jan Fořt postavil v hořejší části obce

dům čp. 76. Manželé Roubalovi zřídili služebnost chůze a jízdy vozem po své soukromé cestě pro čp. 60 (nynější Sutner) na dobu 12 let. Tato služebnost platila do 31. prosince 1944. Od této doby se platnost služebnosti neprodloužila, proto poslední majitel čp. 12 Antonín Pohl cestu uzavřel vraty. Po chalupě v čp. 12 se říkalo „U Štýsů“, ale tato přezdívka přešla na čp. 76. Dnešní majitelkou čp. 12 je Věra Burdová. Dům čp. 14 měl též několik majitelů. Dům postavil panský stavitel mistr Štok, který v něm krátkou dobu bydlel. Přesto se v tomto domě začalo říkat „U Štoků“, což přetrvalo až do první poloviny 20. století. Pak byl dům prodán krejčímu Michalu Blažkovi a poté ho zdědila dcera Kateřina. Ta se provdala za Jana Pelíška z Vytůně. Opět dům zdědila dcera Marie a ta se provdala za Františka Krauze z Vochozí. Po smrti Františka Krauze zdědila dům dcera Liduška, která se provdala za Václava Bláhu, zedníka z Kucín. Nynější majitelkou je jeho dcera Marie provdaná Kutílková. Po chalupě se říkalo „U Bláhů“.

Ma

Pranostiky

Je-li v dubnu teplý déšť, hojné požehnaní jest.

Co duben našetří, to květen spálí.

Prvního máje mráz, obilí plný klas.

Chladný květen, červen vlašný, je pro sýpky, sudy blažný.

Na svatého Jána (24. 6.), otvírá se létu brána.

Svatá Tonička (12. 6.) mívá uplakaná očička.

Naše kaplička

O této stavbě jsem se již několikrát zmiňoval, přesto bych se u ní znovu dnes zastavil. Stavbě kapličky předcházely různé rozepře nejen mezi občany horní a spodní části obce, ale i zastupitelstvem obce. Horní část obce včetně majitele statku „Agnes“ pana Šmuclera si přáli, aby kaple stála proti pomníku na pozemku pana Jana Boříka čp. 44, který se ale zdráhal místo na kapli podstoupit. Občané ze spodní části obce chtěli kapli tam, kde stála stará zvonička. Pan Šmucler již začal navážeti kámen k pomníku a byl ochoten i na stavbu kaple finančně přispět. Tento spor mezi občany rázně ukončili občané ze spodní části obce, především přičiněním rodin Bultasových z čp. 4 a z čp. 5, kteří začali s výkopy a následně s celou stavbou na vlastní „pěst“. Právě Bultas Jan z čp. 5 místo na kapli věnoval na věčné časy. Postupně se připojili i další občané a pracovali na výstavbě zcela zdarma. Je nutno podotknout, že celá kaple byla zbudována ze sbírek mezi občany, sbírky horšického faráře Pixy. Na tuto stavbu přispěli i dárci z okolních obcí, Přeštic a různí podnikatelé.

Z dochovaných zápisů z této doby je patrné, že tehdejší zastupitelé naší obce se postavili k této stavbě negativně. Cituji zápis obecního úřadu z 21. června 1930: „Aby veřejnost byla informována jaké stanovisko zaujímá obecní zastupitelstvo k výstavbě kapličky. Bude-li provedena dle schváleného plánu a na místě, jež by jednak svým prostředím účelu tomu odpovídalo, jednak aby případným shromažďováním lidí nebyla rušena frekvence na erární silnici. V pádu, že by se jednalo jen o výstavbu zvoničky, ve které by se náboženské obřady nekonaly, odpadla by tato podmínka. Dále uvádíme ve známost, že je nutnost, chtějí-li někteří občané stavbu kapličky provést, aby zde byla především právnická osoba, která by se vedením této záležitosti ujala (buď jednotlivec nebo korporace) a také vyřízení všech formalit na sebe vzala. Obec rozhodně nemůže zbudovati takové stavby ani její udržování převzít a také správou a vedením této záležitosti zabývat se nebude“. Ke vší účtě k tehdejším obecním zastupitelům se v této záležitosti nezachovali dobře. Proto dnes po 78 letech musíme poděkovat těm občanům, kteří bez záruky a pomoci obecních zastupitelů vytvořili pro nás občany dnes jedinou historickou památku a dominantu dnešní obce, na kterou jsme všichni hrdí.

Ma

Spokojený večer

Všichni příslušníci nejstarší generace občanů v naší obci, kteří akceptovali pozvání obecního úřadu na přátelské posezení při muzice, toho nelitovali. Toto setkání se konalo v sobotu 29. března od 18:00 hodin. Seniorů se přišlo pobavit, popovídat, ale i zatančit a zazpívat celkem 34. Jak bývá při této akci vžitým zvykem nechybělo dobré pohoštění a hlavně hudební skupina „Orient“ dobře seznámená s mentalitou a požadovaným repertoárem písní, neboť na takovémto setkání účinkuje již po několikáté vždy ke vší spokojenosti přítomných seniorů. Celým večerem, až do samé půlnoci, byla vidět na všech přítomných spokojenost a výtečná nálada, což bylo dobrou odměnou pro ty, kteří celou akci pro nás důchodce připravili. Závěrem nemohu jinak než zastupitelům naší obce poděkovat, že nezapomínají při sestavování ročního rozpočtu zařadit „kolonku“ na tuto akci. Naše zastupitelstvo si dobře uvědomuje, že je to jediná možnost setkání občanů této věkové kategorie za celý rok v naší obci. Všichni zúčastnění se rozcházelí spokojeni a s přáním „opět za rok, ovšem budeme-li zdraví“.

Ma

Záslužná činnost

S přicházejícím jarem býval zvyk, ale i dnes to ve většině rodin i obcí přetrvává, a to „jarní generální úklid“. Při tomto úklidu se mnohdy přijde na spoustu nepotřebných věcí a tím vzniká problém, kam tyto věci uložit. V naší obci již několik desetiletí v tento čas pořádají hasiči mobilní sběr železného šrotu. V letošním roce připadla tato akce na sobotu 5. dubna. Touto akcí naši hasiči plní vždy jeden z bodů plánu své činnosti na každý rok. Ne všichni, ale valná většina našich občanů rok co rok připraví šrot před své nemovitosti, neboť jsou si vědomi, že touto akcí je hasiči zbaví starostí a že výtěžek za tento šrot jde do pokladny organizace, která chrání majetek všech občanů naší obce bez rozdílu. Proto našim hasičům za tuto dobrovolnou, ale záslušnou práci ve prospěch celé obce děkujeme.

Ma

Vzpomínka ze staré Plzně

Josef Kajetán Tyl byl členem Hilmerovy divadelní společnosti, která v roce 1829 hostovala v Plzni. J.K.Tyl byl ubytován u manželů Šimandlových po všechna léta, kdy tato divadelní společnost v Plzni hostovala. Po dobu svého působení v Plzni se Tyl seznámil s vlasteneckým profesorem Vojtěchem Sedláčkem, se kterým velmi často podnikal vycházky po Plzni a okolí. Při jedné vycházce se zastavili na Mikulášském hřbitově, kde se potkali s místním hrobníkem Seidlerem, se kterým se ihned seznámili. Tento hrobník bydlel v dřevěné chatrči přímo na hřbitově tak, jako jeho předkové, rovněž hrobníci. Seidler byl znám jako písmák a pamětník mnohých plzeňských událostí. Hrobník pozval tyto vzácné hosty do svého skromného příbytku, kde je pohostil kozím mlékem a počal s vyprávěním. J. K. Tyl si hrobníka natolik oblíbil, že při každé návštěvě Plzně s divadelní společností byl na Mikulášském hřbitově a hrobníkově chatrči každodenním hostem. Přicházel nejen za kozím mlékem, ale hlavně za poutavým vyprávěním tohoto zajímavého muže o událostech staré Plzně. V roce 1856 J. K. Tyl zemřel a bylo to právě v Plzni, proto čekala hrobníka Seidlera smutná povinnost – musel na poslední cestu vypravit svého přítele. Při tomto pohřbu zazněla píseň s Tylovým textem „Kde domov můj“. Na panímámu Šimandlovou, jeho první plzeňskou bytnou, Tylův pohřeb natolik zapůsobil, že si zaplatila předem padesát zlatých, aby i při jejím pohřbu byla hrána píseň „Kde domov můj“. Tímto založila nepsanou zvláštní tradici, kdy se v Plzni při pohřbech hraní dnešní státní hymny stalo téměř pravidlem. Zpracováno dle publikace „100 zajímavostí“ ze staré Plzně.

Ma

Škola Horšice

Dětský maškarní karneval

K zimnímu období patří masopustní a karnevalové veselí. V naší Mateřské škole v Horšicích se děti na karneval moc těšily. Chystaly se již celý týden. Vyráběly masky, vymýšlely taneční kreace, soutěžily a na poslední den si každý donesl karnevalovou masku, ve které se předvedl i před dětmi ze ZŠ. Vyvrcholením celého týdenního snažení byl dětský maškarní karneval pořádaný Mateřskou školou v Horšicích v hostinci „U Knaizlů“. Tancovalo se, zpívalo, soutěžilo a vyhrávalo. Letošním překvapením bylo vystoupení malých mažoretek ze ZUŠ v Přešticích, které se moc líbilo. Všem patřila sladká odměna. Vyhrát se dalo i v bohaté tombole. Nechybělo ani vyhlášení nejlepších masek. A kdo tentokrát zvítězil?

1. místo Šneček (Tereška Vondrovicová)
2. místo Křemílek a Vochoomůrka (Tereška a Filípek Hodanovi)
3. místo Beruška

Teď už zbývá jen poděkovat skupině Asphalt za navození příjemné a radostné nálady v sále. Sponzorům za finanční příspěvní- p. Voráčkovi, p. Muchkovi, p. Fialovi, manželům Boříkovým a všem dále uvedeným rodičům za drobné dárky do tomboly – Grossovi, Sedlákoví, Vondrovicovi, p. Neckářová. P. Larvovi děkujeme za zajištění topiva a dále vypsaným děkujeme za příspěvky do tomboly - Trial Přeštice, Bohemia Elastoform Přeštice, prodejna Vše za 29,-, papírnictví Mozaika a cukrárna „V Háječku“. P. Sudkové a děvčatům ze ZUŠ Přeštice děkujeme za příjemné zpestření karnevalu. Poděkování patří také všem zaměstnancům mateřské školy, kteří se podíleli na organizaci karnevalu. Už nyní se všichni těšíme na příští karnevalový rej „U Knaizlů“ v Horšicích.
Učitelky mateřské školy J. Jeslínková a D. Řihošková

Velikonoční slavnosti

Stejně jako před vánocemi jsme si ve velikonočním čase pozvali na besedu členku sdružení YMCA Klatovy, aby nám svým vyprávěním přiblížila velikonoční zvyky, pověry a obyčeje. Děti měly možnost dozvědět se, proč se vlastně velikonoce slaví, že velikonoce mají náboženský podtext /ukřížování Krista /, proč se barví vajíčka a malují kraslice, jaký význam má velikonoční pomlázka. Nejednalo se ovšem o pouhou besedu, ale žáci se účastnili i soutěže, ve které měli správně odpovědět na různé otázky související s velikonoce. Za správnou odpověď získali body a nakonec nikoho neminula sladká odměna. Nutno podotknout, že sdružení YMCA pořádá tyto besedy bez nároku na honorář.
Pavla Nohavcová

Velikonoční dopoledne v Přešticích

Ve středu 19. 3. 2008 navštívili žáci naší školy spolu se svými vyučujícími Dům dětí a mládeže v Přešticích. Protože bylo před Velikonoce, nachystaly pro nás Blanka Zezulová a Hana Strnadová sádrové polotovary vajíček a zajíčků. Každé dítě si dle libosti vybralo jeden nebo více odlitků a barevně je dotvořilo podle svých představ. Radost z tvoření násobila i skutečnost, že si hotová dílka mohli všichni odnést a pochlubit se s nimi doma. Během návštěvy se však jen netvořilo, ale žáci se podle své nálady mohli potěšit s tam chovanými zvířaty či si zaskotačit v herně. Příjemné dopoledne ukončila jedenáctá hodina, protože na nás čekal již autobus, kterým jsme se museli vrátit do školy. Ještě jednou všichni děkujeme oběma výše jmenovaným za pečlivě připravený program, trpělivost a pohodovou atmosféru.
Blanka Velkoborská

Ve staré škole

Tak se jmenovalo jednodenní celoškolní projektové vyučování, kterým si v pátek 22. 2. 2008 prošli všichni žáci naší školičky. Už sám název napovídá, že jsme se všichni vrátili do dob minulých. Každý ročník měl připravené pracovní listy, které zpestřily články a cvičení z učebnic, které dříve používali rodiče a prarodiče. První 3 hodiny probíhaly v duchu starých osnov a metod. Některé metody, které jsme používaly, jako např. oslovení příjmením, sezení s rukama za zády, dodržování naprostého ticha a klidu při vyučování, kontrola hygienických pomůcek, korzování o velké přestávce po chodbě a naprosto neosobní přístup vyučujících k žákům, se vůbec nikomu z žáků, ani učitelů nezamlouvaly. Všichni se už těšili na 4. vyučovací hodinu, která měla být zhodnocením celého projektu. V této hodině jsme vyslechli názory dětí a ke konci hodiny jsme si prohlédli učebnice a různé školní pomůcky, které děti doma s velkým nadšením vyhledávaly a v pátek přinesly. Vyvrcholením celého projektu bylo shlédnutí filmu *Obecná škola*.

P. Nohavcová, B. Velkoborská, J. Tolarová

Nadace Rozum a Cít

Ve dnech 3. 4. - 9. 4. 2008 proběhla na naší škole veřejná sbírka Nadačního fondu Rozum a Cít. Tato celostátní sbírka byla nazvána *SLUNÍČKOVÝ DEN*. Sběrka bude věnována opuštěným dětem, které nemají nikoho blízkého a dále fondu pro pěstounské rodiny. Žáci si mohli zakoupit magnetky, sluníčka keramická i ve formě kovových placek. Skoro všichni žáci a všechny paní učitelky se na této sbírce podíleli a vybraná částka byla 1430,-Kč. Děti přispívaly pouze ze svých ušetřených peněz, a proto si myslím, že tato částka není vůbec zanedbatelná. Touto cestou bych chtěla našim dětem poděkovat, že se této akce zúčastnily s takovým nadšením. Všichni doufáme, že tato sbírka bude opět putovat na správná místa.
Jana Tolarová

Testování Kalibro

V letošním roce proběhlo opět na naší škole v 5. ročníku testování Kalibro. Testování probíhalo ve 4 dnech, jelikož jsme si zvolili 4 kategorie testování. Český jazyk, matematiku, anglický jazyk a humanitní základ. V každé ze jmenovaných kategorií se čerpal z daného článku, který nebyl vůbec jednoduchý. Dětem dalo velkou práci přečíst, ale hlavně pochopit podstatu a potom teprve mohly začít vyplňovat správné otázky. V anglickém jazyce se odpovídalo a řešilo 10 otázek. Průměr za třídu byl 66%, což se nám zdá velmi pěkné. V českém jazyce se řešilo celkem 13 otázek a úspěšnost byla 69%. V matematice se řešilo 15 úkolů a úspěšnost byla 75%. V humanitním základu se odpovídalo na 13 otázek a úspěšnost byla 62%. Testování bylo u našich žáků velmi přínosné, protože i oni sami se naučí trochu jinou formou pracovat a řešit úkoly mnohem náročnějšího typu. V průběžném celostátním testování jsme byli dobří, můžeme říci velmi dobří. Myslíme si, že jako málotřídní škola své žáky připravujeme pečlivě a kvalitně pro další studium na ostatních školách.
Jana Tolarová, Kateřina Uhlíková

Poděkování

Chtěli bychom poděkovat p. Krbcové (babička Martina a Jaromíra Muchky) za velice příjemnou návštěvu v MŠ s ukázkou zdobení velikonočních vajíček voskovou technikou. Paní Krbcová, nejenom že zdobila vajíčka, ale také pro děti a p. učitelky napekla perníčky s velikonoční tematikou.
Ještě jednou moc děkují učitelky z MŠ a děti.

Cesta za zvířátky

Jedno jarní dopoledne se naše mateřská škola vydala za zvířátky do Újezda k panu Sikytovi. Děti mohly vidět býka Milouše a jeho dva mladší kamarády, kobylku Nikolku, která čeká hříbátko a krásného páva Vojtu, který se nám předvedl v celé jeho kráse. S dětmi jsme tak zakončili náš tematický blok o životě zvířátek. Tímto děkujeme panu Sikytovi, že nám umožnil nahlédnout do jeho hospodářství.

Slet čarodějnic

V období od 21. 4. do 30. 4. 2008 jsme se v MŠ věnovali čarodějnicím a ježibabám. Během tohoto projektu se školka proměnila v ježibabí chýši. Všude kolem viseli pavouci, netopýři a hadi, z koutů vykukovali kocouři a myši. U vchodu nás vítala stará baba Jaga. Povíдали jsme si o babiznách, čarodějkách, ježibabách a jiných bytostech podobného vzhledu. O schopnostech těchto babic, ale také o užitečném čarování, při němž babky kořenářky svými bylinkami pomáhaly ostatním. Vzpomínali jsme na pohádky, kde hrály ježibaby významnou roli. Jednu takovou pohádku, s názvem Perníková chaloupka, nám zahrála divadelní společnost „Hra“. Vyvrcholením tématu byl slet čarodějnic. Děti se převlékly do kostýmů, které si přinesly z domova a nastala ta pravá atmosféra. Své modely nám čarodějnice předvedly za letu na svých košťatech. Pak následovaly soutěžní disciplíny: hod žábou na cíl, počítání pavouků, let mezi překážkami, jízda na létajícím koberci a chůze po kouzelných kamenech. Po zdolání všech úkolů jsme se šli posilnit svačinkou z hadích ocásků a občerstvit kouzelným lektvarem proti stárnutí. Doufejme, že se tento slet čarodějnic bude dětem ještě dlouho honit hlavou a rády na něj budou vzpomínat.

Dana Řihošková